

for, at naar man ophæver Huslejelovens Virkninger, vil Boligsituationen forværres ganske betydeligt.

Det ærede Medlem gjorde ligeledes en Bemærkning vedrørende § 50 i Lovforslaget og mente, at hvis man ophøjede denne Paragraf til Lov, vilde det svække Pligtfølelsen hos de husvilde med Hensyn til selv at skaffe sig Lejlighed. Ja, jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem her taler med en vis Sagskundskab, men jeg vil nu alligevel ikke tro, at det medvirker til at svække Pligtfølelsen. Jeg tror ikke, det ærede Medlem her ganske kan overføre sine egne Betragtninger paa samtlige dem, som maatte blive husvilde. Og Forholdet er vel ogsaa det, at det ikke er alle husvilde, der kan faa Lejlighed til at blive indkvarteret paa Christiansborg.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt udtalte, at Lejen var lavere i Odense end i andre Byer, hvor man havde Huslejenævn. Jeg forstaar da ikke, at det ærede Medlem saa stærkt gik imod det foreliggende Lovforslag, thi hvis Forholdet var det, at i de Byer, der har Huslejenævn, fik Grundejerne en højere Husleje, end de kunde opnaa i de Byer, hvor man ikke havde Huslejenævn, synes det mig at være et daarligt Forsvar, det ærede Medlem leverede for at ophæve Nævnene. Jeg tror heller ikke, det er Tilfældet. Naturligvis kan man i flere Tilfælde paavise, at Lejen er højere, men det skyldes sikkert andre Omstændigheder end det, at man har haft Huslejenævn.

Det ærede Medlem sagde, at for saa vidt Priserne faldt, vilde Huslejen naturligvis ogsaa falde. Det tror jeg slet ikke paa. I alt Fald maatte Grundejerne forpligtes dertil, thi ellers er der sikkert ingen Tvivl om, at saa længe der er Bolignød, vil Huslejen ikke falde, men tværtimod stige, fordi Prisen paa en Vare naturligvis bestemmes af Efterspørgselen. Der er derfor for mig ingen Tvivl om, at Lejen absolut ikke vil gaa ned og i alt Fald slet ikke før det Øjeblik, da der er det nødvendige Antal Boliger til Raadighed. Det fremgaar jo ogsaa bedst deraf, at til Trods for, at Lønningerne i 1921—22 faldt meget betydeligt, er Lejen fortsat i Stigning. Der er baade i 1921 og 1922 lovmæssigt givet Tillæg, men ogsaa udover er Lejen jo i fortsat betydelig Stigning. Derfor tror jeg slet ikke paa, at det

ærede Medlem har Ret i den Betragtning, at Huslejen naturligvis vilde falde, hvis Priserne faldt.

Til det ærede Medlem Hr. Grathwohl vil jeg gerne sige, at jeg ganske slutter mig til de Udtalelser, han fremsatte vedrørende den fortvivlede Boligsituation, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at man ikke maa give sig til at ændre Lovforslagets Karakter. Der kan være enkelte Formfejl, som bør rettes, men selve Karakteren i Lovforslaget bør man — deri er jeg ganske enig — ikke ændre. Jeg kan i alt Fald sige for Frederiksbergs Vedkommende — og efter Udtalelserne fra det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen gælder det jo ogsaa Provinsen, og jeg kender ogsaa andre Udtalelser i saa Henseende —, at Boligforholdene derude er mindst lige saa daarlige, og de boligløse derude lider under ganske den samme Svøbe som i København, og at det derfor er i allerhøjeste Grad nødvendigt, at dette Lovforslag føres igennem Rigsdagen i den Skikkelse, det nu har. Jeg haaber og tror ogsaa paa, at det konservative Folkeparti — som jeg jo maa give noget af Æren for dette Lovforslags Fremkomst, idet det er det af Københavns Kommunalbestyrelse nedsatte Udvalg, der har udarbejdet Forslaget om Boligretten —, at det konservative Folkeparti herinde vil medvirke til dets Gennemførelse uden væsentlige Ændringer. Jeg kan paa Lejernes Vegne sige, at vi i det hele kan slutte os til det, og jeg anbefaler det til hurtig Gennemførelse, saaledes at der kan skabes trygge Vilkaar for Lejerne og de ikke, som nu, maa gaa hver Dag og frygte, at Værten enten stiller med en Opsigelse eller med et Krav paa en betydelig Lejeforhøjelse. Jeg haaber, det skal være muligt at gennemføre dette Lovforslag i Løbet af forholdsvis kort Tid, saaledes at Lejerne kan komme ind under de trygge Vilkaar, som de har Krav paa efter de utrygge Vilkaar, de har levet under i mange Aar.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg takker mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Simonsen, for hans velvillige Udtalelser om Lovforslaget. Han gjorde en kritisk Bemærkning overfor Bestemmelsen i § 50, efter hvilken Amtmanden i visse